

Forsåvidt angår formueskatten til staten gælder ifølge statsskattelovens § 1 to regler om nedsættelse af formueskatten for fuldt skattepligtige personer under hensyn til forholdet mellem skatteyderens indkomst og formue.

Den ene regel omhandler tilfælde, hvor en skatteydere samlede ansatte indkomst ikke udgør mindst 3 pct. af den for samme skatteår ansatte skattepligtige formue. I så fald nedsættes den efter formueskatteskalaren beregnede skat med 5 pct. for hver to promille eller del deraf, hvormed den ansatte indkomst er under 3 pct. af formuen. Er indkomsten ikke positiv, nedsættes formueskatten med 80 pct.

Efter den anden regel skal der i tilfælde, hvor skatteyderen er ansat til en indkomst af under 4 500 kr., om fornødent gives en yderligere nedsættelse af formueskatten, såfremt formuen ikke er over 100 000 kr. I så fald må formueskatten ikke overstige: $\frac{2}{5}$ af den fulde skat, hvor indkomsten er under 2 000 kr., $\frac{3}{5}$, hvor indkomsten er 2 000 kr. eller derover, men under 3 500 kr., og $\frac{4}{5}$, hvor indkomsten er 3 500 kr. eller derover, men under 4 500 kr.

Den sidstnævnte regel ville efter forslaget miste sin betydning, idet formueskattepligten efter dette først sætter ind, når formuen er 100 000 kr.

Reglerne gælder som nævnt med hensyn til formueskatten til staten, medens der ikke findes tilsvarende bestemmelser vedrørende den fælleskommunale formueskat.

I skattelovskommissionens betænkning, II, side 94 ff., er under indstillingerne vedrørende formueskatten bl. a. behandlet spørgsmålet om nedsættelse af formueskatten under hensyn til indkomstforholdene. Kommissionen anser det for rimeligt, at der fremdeles åbnes mulighed for at nedsætte formueskatten i tilfælde, hvor skatteyderens indtægt er ringe. I kommissionens indstillinger skitseres en nedsættelsesordning, der imidlertid er således begrænset, at den ikke vil komme skatteydere med en skattepligtig indkomst på over 6 000—7 000 kr. tilgode.

Betænkningen indeholder ingen begrundelse for at ophæve den nugældende regel om lempelse i formueskatten, hvor den ansatte indkomst ikke udgør mindst 3 pct. af den ansatte formue. Bestemmelsen herom indførtes ved lov nr. 102 af 31. marts 1933

(om ændringer i statsskatteloven) i forbindelse med bortfaldet af lov nr. 304 af 22. december 1927, der indeholdt regler om, at formueskatten under visse betingelser på begæring skulle nedsættes under hensyn til formueudbyttets størrelse.

Da det må anses for rimeligt i de ommeldte tilfælde at indrømme en lempelse af formueskatten, uanset indkomstens absolutte størrelse, har man i § 89 foreslået en regel, svarende til den gældende, idet dog de 3 pct. er forhøjet til $3\frac{1}{2}$ pct., og maksimum for nedsættelsen fra 80 til 90 pct. Den fælleskommunale formueskat er som nævnt indarbejdet i formueskatten til staten efter § 87, og nedsættelsesreglen vil som følge heraf få anvendelse på hele formueskatten.

KAPITEL 6.

Formueskat for dødsboer.

De i dette kapitel foreslåede regler betegner en væsentlig omlægning af de nugældende regler for formueskat af indenlandske offentligt skiftede boer.

Privat skiftende arvinger har besiddelsen af og rådighed over boets formue; de betragtes derfor også i formueskattemæssig henseende som ejere, og der opstår ikke spørgsmål om at pålægge boet en selvstændig formueskattepligt. Anderledes stiller forholdet sig med hensyn til offentligt skiftede boer, hvor besiddelsen af og rådighed over boets midler er henlagt til skifteforvalteren (skifteret eller executor), og hvor det derfor ikke synes muligt at pålægge arvingerne formueskattepligten, så længe midlerne er inddraget under bobehandlingen. På den anden side kan det heller ikke anses for rimeligt, at sådanne til den private formueførelse hørende midler i hele den periode, i hvilken bobehandlingen står på, skal være unddraget formuebeskatning, og medens statsskatteloven af 1922 ikke indeholdt hjemmel til en sådan beskatning, blev der ved lov nr. 95 af 20. marts 1940 tilvejebragt speciel hjemmel herfor, en hjemmel, som stadig er blevet fornyet ved de senere årlige skatteudskrivningslove, senest lov nr. 109 af 31. marts 1952 §§ 26 ff. Afgørende for, om formueskattepligt foreligger, er efter disse love, om boet henstår under offentlig